

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 370
Gener/Febrer

2024

*Cim del Carlit amb la ruta dels 12 estanys als seus peus i el llac més gran de les Bulloses en últim terme.
A la part central del fons es destaca el massís del Canigó. Foto de Martí Prat.*

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 12 de gener de 2024

Conferència "El Compromís de Casp i fi del comtat d'Urgell" per Àngel Casals, a les 20 h a Sala Piquet

— 14 de gener

Excursió al cim i castell de Montsonís (Noguera), amb sortida del Parador a les 7 h

— 13 i 14 de gener

Sortida Secció Jove al refugi de Bassegoda (Garrotxa)

— 21 de gener

Matinal al puig de l'Àliga (Baix Llobregat), amb sortida de l'Escola Montseny a les 8 h

— 27 i 28 de gener

Cap de setmana a la neu a l'Alta Cerdanya i Capcir

— 28 de gener

Excursió Secció Infantil pendent de decidir

— 9 de febrer

Conferència "L'amenaça pirata, la defensa de la costa i la Monarquia Hispànica" per Anna González, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 11 de febrer

Excursió de l'Ametlla de Mar a l'Ampolla (Baix Ebre), amb sortida del Parador a les 7 h

— 17 i 18 de febrer

Sortida a la neu de la Secció Jove

— 17 i 18 de febrer

Sortida Secció Infantil amb nit de refugi al Ripollès

— 18 de febrer

Matinal al turó de l'Escletxa (Bages), amb sortida de l'Escola Montseny a les 7.30 h

— 2 de març

Assemblea General de la SEAS

— 3 de març

Excursió Secció Infantil pendent de decidir

— 8 de març

Conferència "Ciutats assetjades. Lleida" per Víctor Jurado, a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 10 de març

Excursions al Cogulló de Turp i Canalda (Alt Urgell i Solsonès), amb sortida del Parador a les 7 h

Normativa per als articles del butlletí de la SEAS.

- Els articles tindran un màxim de 5 pàgines del butlletí amb les fotografies incloses.

Això vol dir que el text ha de tenir unes 2.350 paraules com a màxim o 11.800 caràcters sense comptar els espais. Cada fotografia ocupa unes 110 paraules (500 caràcters), que s'hauran de descomptar del màxim. Així és que un article de 5 pàgines i 1 fotografia tindrà 2.240 paraules (11.300 caràcters) i un de 5 pàgines i 5 fotografies tindrà 1.800 paraules (9.300 caràcters) com a màxim.

- Els articles s'han de lliurar en format word.

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Art Floral i Interiorisme

FLORETO

Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART

Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

OCTUBRE AL CARLIT (2.921 M) els apunts de la secció jove

Adrià Esteban Weitzmann

Els participants de la sortida al Carlit de la Secció Jove de la SEAS coronant el cim.

Foto de Laura Carrera.

És divendres al vespre i posem rumb al llac de la Bollosa. Per endavant, dues hores i mitja de trajecte que acabaran sent gairebé tres perquè a La Guingueta d'Ix ens trobem un tall de carretera -que no tenim constància que tingués a veure amb cap reivindicació dels armilles grogues- que ens obliga a desviar-nos per Llivia. Afortunadament, el cotxe de l'Arnau ha sortit abans i ens porta una hora d'avantatge, de manera que seran ells els encarregats de plantar les tendes als voltans de la presa. Quan arribem ja és fosc, així que no ens entretenim gaire i ens posem a sopar mentre es va cuinant el dinar de l'endemà.

Ens llevem amb el soroll del motor dels cotxes més matiners. És una zona molt concorreguda i hi ha força activitat de vehi-

cles i persones de bon matí. No tenim per això cap pressa perquè la ruta circular que farem, d'uns 24 quilòmetres i uns 1.300 metres de desnivell positiu, està plantejada per fer-la en dos dies, així que podem llevar-nos amb absoluta calma. Per a garantir uns mínims d'habitabilitat, decidim carregar les tres tendes -som vuit persones- i enfilem la famosa ruta dels 12 estanys que ressegueixen el camí fins a arribar al Carlit (2.921 metres), cim més alt de l'Alta Cerdanya (la francesa, vaja) i sostre de la nostra expedició. Ben aviat la Laura opositarà com a fotògrafa oficial de la sortida immortalitzant amb el seu mòbil tots els paisatges que anirà oferint la ruta.

Es tracta d'un dissabte assolellat de principis d'octubre amb temperatures impròpies per

a aquesta època, un fet que accentua encara més la presència d'excursionistes d'ambdós costats de la frontera. A banda del Tor -la mascota no oficial de la SEAS-, veiem molts visitants de quatre potes que acompanyen els seus amos. Cap d'ells, això sí, tan maco i portentós físicament com el nostre *border collie* amb creuament de pastor.

Anem fent parades perquè el grup es vagi reunificant i perquè els seus integrants puguem ingerir nutrients -altrament dit fruits secs o llaminadures- que ens donin un plus d'energia abans d'arribar al Carlit. La pujada no és gens tècnica excepte els darrers 200 metres d'ascensió, on cal ajudar-se de les mans per grimpar una mica, tot i que tampoc sense excessiva complicació. Feta

A mitja ascensió, amb alguns dels 12 estanys del Carlit de fons. Foto de Martí Bailac.

la foto de rigor al cim i fugint de la «marabunta» de gent que s'arplega als seus voltants iniciem la pronunciada baixada cap a l'estany de Lanós.

A partir d'aquí, com si fos per art de màgia, desapareix el rastre de la civilització, ja que la immensa majoria dels excursionistes, per no dir pràcticament en la seva totalitat, desfan el camí un cop coronat el Carlit. El descens és més exigent pel seu pendent i també perquè les pedres i la sorra que s'entremesclen a la superfície converteixen el sender en un terreny relliscós. Res de l'altre món, però cal extremar l'atenció justament quan els respectius estómacs ens estan fent senyals que inequívocament demanen recarregar piles.

La pausa per dinar es realitza a l'estany dels Forats havent ja completat el gruix de l'excursió del primer dia. La bona meteorologia convida l'Arnau, l'Esti i un servidor a realitzar una immersió aquàtica que serà brevíssima perquè la temperatura de l'aigua ens recordarà, per si de cas se'ns havia oblidat, que som a l'octubre i a 2.400 metres d'altitud. El dinar és molt ben benvingut per tothom, com també la migdiada generalitzada que prosseguirà a continuació. Cap a les cinc de la tarda reprenem la marxa amb l'objectiu de plantar la tenda a la vora de l'Estany de Lanós, en el seu vessant més al nord-est, prop de la cabana de Rouzet.

Arribem encara amb llum solar, tot i que ja de baixa radiació, i plantem la tenda relativament a prop d'uns francesos que han obert un petit foc. El paratge, amb l'estany de fons, és molt bucòlic i amb la caiguda del sol aniran apareixent progressivament estrelles al cel. El que també es deixa entreveure, a gran distància a l'altra banda de la muntanya, són uns mamífers que de moment no

Descens del Carlit en direcció a l'estany de Lanós. Foto de Laura Carrera.

sabem classificar si com a cavalls salvatges o alguna espècie de la família dels cèrvids.

La nit no és objectivament freda, ens trobem entre els cinc i els deu graus per ser a l'alta muntanya, però la percepció del fred, que depèn de molts altres factors, és desigual entre els integrants de la sortida. L'Albert, que porta un bon refredat, és el primer en marxar a dormir i un cop conclòs el sopar no trigaran gaire en seguir el mateix camí la Laura o el Martí Prat. Sota els efectes de l'addicció a les *Black Stories*, el joc on has de resoldre fantasiosos enigmes de crònica negra, la Mariona, l'Arnau i l'Esti es mantindran impertèrrits al fred i no marxaran a dormir fins passades les deu de la nit.

El despertador sona a les 7.00 h del matí i a la majoria d'integrants de la sortida se'ls

Moment de plantar tendes a la vora de l'estany de Lanós. Foto d'Esti Lozano.

enganxaran metafòricament els llençols. Passats 30 minuts de l'hora consensuada la nit anterior i davant l'escàs moviment dins de les tendes, el Tor i jo mateix decidim intentar aproximar-nos a aquells inclassificats animals que vèiem el capvespre de la nit anterior i que segueixen allà a l'albada. El camí, en direcció a la portella de la Grava, fa pujada i a mesura que ens acostem a l'objectiu, a banda d'entrar en calor, distingim amb major nitidesa aquelles estranyes siluetes. A la part obaga d'aquell turó hi ha dos muflons que sobresurten d'una talaia com si es tractés de Mufasa i Simba. A la part solana hi ha una nombrosa família formada per una vintena d'isards, els quals el Tor intenta, com de costum, ingènument enxampar.

De tornada al campament base, ja tothom està despert, les tendes estan recollides i

s'ha donat llum verda a l'esmorzar. La sensació de fred accelera la sortida del grup, que avançarà fins a la cabana de Rouzet, on tothom començarà a treure's capes de roba davant la sortida del sol. En l'ascensió fins a la portella de la Grava els animalons ja s'hauran amagat i és allà on deixarem les motxilles per pujar fins al pic que dona nom al coll. Són uns 200 metres d'ascensió i calculem que no ens traurà molt de temps, però hi acabem invertint més del desitjat. Des de les alçades del puig de la Grava (2.671 metres) es podrà obtenir unes vistes privilegiades de la regió del Capcir.

Completat el descens del pic, l'expedició es conjura per accelerar el ritme atès que tenim programada una barbacoa a Bellver de Cerdanya per celebrar l'aniversari de l'Arnau i l'Adrià. No obstant això, l'Adrià farà bona la dita de qui no té cap, té cames i descendirà de nou fins a la cabana de Rouzet a buscar el cinturó del gos que s'ha deixat allà. És en aquest moment on el grup es dividirà en dos: un primer compost per l'Arnau, el

Martí Bailac, l'Albert i l'Esti anirà baixant en direcció cap a la Bollosa i un segon, format per la Laura, la Mariona i el Martí Prat, esperarà l'Adrià a la portella, que trigarà uns vint minutets més i farà per tercer cop en poques hores la mateixa pujada.

Com que el narrador d'aquestes línies forma part del segon grup, en el present paràgraf m'excusaré d'oferir la visió només dels perseguidors. Ens vam motivar una mica, no ho negarem, i vam accelerar el pas amb la meta d'avançar el primer grup i recuperar el temps perdut. Restaven uns vuit quilòmetres i, jo diria que per sorpresa de tots, quan en quedaven sis el *peloton* va engolir la *tête de la course*. El camí anava resseguint el riu Tet, que precisament neix als voltants del Carlit i no s'atura fins a desembocar a prop de Perpinyà, i era molt assequible, fent del descens una ruta apta per a tots els públics. I tot i que no anàvem sobrats de temps, una darrera remullada va caure al llac de la Bollosa abans de posar fi a l'excursió cap a les dues del migdia.

El coll de la Grava, a primera hora del matí. Foto d'Adrià Esteban.

LA VALL DE SANT ISCLE DE LES FEIXES

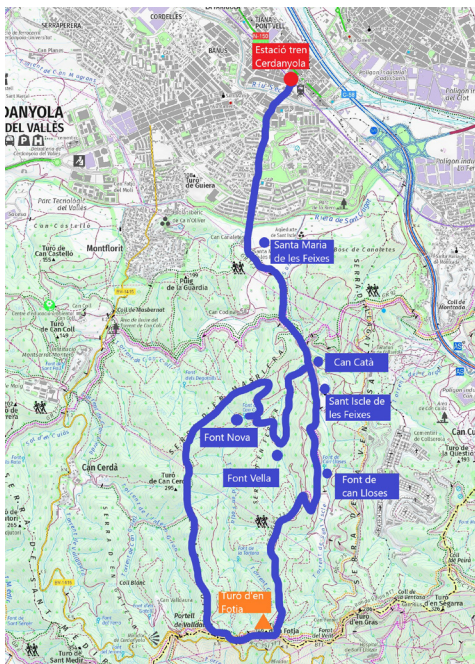
Oscar Farrerons Vidal

Itinerari circular per Collserola que s'endinsa en una vall de pujada suau fins Sant Iscle de les Feixes, lloc de passeig molt estimat pels cerdanyolencs. Us proposem anar una mica més enllà i ascendir fins a la carena per tornar per la Reserva Natural de Can Catà, i així descobrir els magnífics arbres i fonts d'aquest espai privilegiat. El millor dia per fer l'itinerari i poder entrar als indrets proposats és el tercer diumenge del mes.

Sortida-Arribada: Rodalies Cerdanyola del Vallès (R4 i R7)

Distància: 15,1 Km

Desnivell acumulat: 280 m

Cerdanyola del Vallès és un municipi de quasi seixanta mil habitants i 30 km², situat al vessant nord de Collserola. És un poble d'història mil·lenària, i amb un gran patrimoni natural i cultural, com veurem al trescar per aquest recorregut.

Sortint de l'estació de Cerdanyola anem direcció sud per l'avinguda Primavera, creuant el riu Sec per un ample pont viari. És un riu urbà encaixonat entre murs de formigó, però malgrat el seu nom baixa amb una gran quantitat d'aigua, tot i la sequera que afecta el país darredament. Arribem a la plaça de l'Estatut, continuem a migdia pel passeig d'Horta, anant pel perímetre del parc del Turonet, travessat l'avinguda Canaletes, on hi ha una gran rotonda, i al seu centre un petit recordatori que antigament Cerdanyola, com tot el Vallès, havia estat terra de vins. Al centre de la rotonda s'ha anivellat amb un mur de pedra seca que conté una estesa de gran quantitat de ceps.

Seguim a sud entrant directes al parc de Collserola al creuar per un pontarró la riera de Sant Cugat. La riera és un afluent del riu Ripoll, que a la vegada ho és del Besòs. En els 7,8 km de curs fluvial que té, la riera de Sant Cugat rep aigua de diferents torrents de la serra de Collserola i la serra de Galliners, travessant tres termes municipals (Sant Cugat, Cerdanyola, Montcada i Reixac). La riera suposa un passeig habitual per als cerdanyolencs, gaudint del bosc de ribera que ha anat consolidant-se al seu entorn amb els anys, i en que destaquen alguns arbres singulars, com l'anomenat

Santa Maria de les Feixes. Totes les imatges són d'Òscar Farrerons.

pollancre de la Riera, amb 23 metres d'alçada i capçada de 25 metres.

1.500 m. Entrats ja a la zona agrícola del parc de Collserola, passem per davant de Can Canaletes, mas històric, i per sota un aqüeducte, una de les úniques quatre restes que queden de l'antic aqüeducte del Vallès, construït al 1826 per transportar aigua vallesana cap a la gran ciutat. En aquest punt estem seguint les marques del GR 173.

1.600 m. A la nostra esquerra hi ha un caminet que en sols 150 m ens du a l'església de Santa Maria de les Feixes. L'ermita sols és oberta el tercer diumenge de maig i novembre. Es tracta d'una església d'estil barroc de bell aspecte, que destaca sobretot perquè està envoltada de camps que, en plena primavera, quan estan tots verds, encara en destaquen més la bellesa de la senzilla construcció de parets blanques amb petites línies esgrafiades de color vermell destacant-ne el campanar d'espadanya i les línies arquitectòniques principals. El temple està documentat des del segle XIV, però és quasi ben segur que es tracta d'un indret ocupat des de molt temps abans, ja que a l'entorn s'han trobat restes arqueològiques que indiquen materials de l'edat del bronze

i restes ibèriques relacionades amb el proper poblat del Turó de ca n'Olivé (també hi ha restes d'una vila romana a la vora). Continuem caminant cap a sud.

2.300 m. Aquí el GR 173 es desvia a ponent, però nosaltres continuem entrant a la vall de Sant Iscle en direcció migdia per la variant GR 173.3, fins que 600 metres més enllà arribem a Can Catà. A la nostra dreta hi ha la pista que descendeix de la Serra d'en Masriera, per on tornarem de la nostra excursió. Can Catà és una senyorial casa del segle XVIII inclosa en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. Al voltant de la casa hi ha un jardí romàntic dissenyat al 1914 per Francesc de Paula Nebot amb un esplèndid llac i una gruta misteriosa. Tot i que la casa és una propietat particular podeu observar el jardí des del camí, a través de la tanca, que és coberta en part per una magnífica glicina que a la primavera perfuma el camí i tota la propietat. Continuem caminant a sud, aventurant-nos a la vall per la pista, ara compartida també pel GR 92.

3.200 m. Arribem a l'església de Sant Iscle i Santa Victòria de les Feixes, construcció romànica del segle XII, tot i que va ser documentada per primer cop al 995. L'església

sols es pot visitar el tercer diumenge de mes (o el dia que es celebra la Jornada Europea de Patrimoni, o també concertar visita privada amb el Museu d'Història de Cerdanyola). La parròquia va viure un període de prosperitat a partir de la segona meitat del segle XV, relacionada amb l'adquisició de masies per ciutadans de Barcelona. És en aquesta època quan es va transformar l'aspecte original de l'edifici romànic, afegint-hi dues capelles laterals per donar-li forma de planta de creu llatina, cobrint l'absis amb un retaule, construint la sagristia i modificant la decoració interior. La pintura romànica original actualment es troba al Museu Diocesà de Barcelona. A principis del segle XX, la façana es va remodelar incorporant a l'interior decoracions neogòtiques i eixamplant el campanar. Avui l'església està protegida com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL). Proseguim el nostre camí a migdia.

4.100 m. Aquí la pista principal fa un gir de 90°, i ens porta a can Lloses (mas centenari avui convertit en residència canina), però nosaltres continuem pel GR 92 cap a sud. Tot i així, si féssim el gir, podríem arribar-nos fins a la font de Sant Iscle, o la font de can Lloses, totes dues a tocar el torrent. Ara abandonem el llit de la vall i comencem a ascendir.

6.200 m. Hem pujat (en alguns punts amb gran pendent) per la serra d'en Ferrer fins a la carena, que marca el límit entre els termes municipals de Cerdanyola del Vallès amb Barcelona. Ara veiem la capital de Catalunya, des d'un mirador natural de gran bellesa. A ponent d'on som, coronant la carena, s'alça el turó d'en Fotja (349). Aquest camí carener sempre és molt transitat, tant per caminadors com per esportistes en bicicleta o corredors. Per aquí també passa el PR C-35. Caminant a ponent per la carena, passarem per davant d'un famós *xiringuito*

Sant Iscle i Santa Victòria de les Feixes

de muntanya anomenat casa Juaco, i també per un conjunt de tres cases, i és que aquí estem a tocar la carretera BV-1415, d'Horta a Cerdanyola. Arribem a una desviació a la nostra dreta que comença a descendir per la serra d'en Fotja.

8.900 m. Sempre en direcció nord hem arribat a creuar una cadena que impedeix el pas dels vehicles per aquest camí bosquerol. Som a sota del Turó d'en Cerdà (295). Estem en un bosc de pi blanc (*Pinus halepensis*), amb alzines (*Quercus ilex*) i algun pi pinyer (*Pinus pinea*). Per poc que ens endinsem al bosc trobem també arboç (*Arbutus unedo*), falzia negra (*Asplenium adiantum-nigrum*), sanguinyol (*Cornus sanguinea*), arç blanc (*Crataegus monogyna*), i anagall (*Lysimac-*

hia arvensis) entre moltes altres plantes comunes a Collserola. Planegem a nord fins que veiem que la pista principal comença a virar a llevant. Entrem a la Serra d'en Masriera, i anem seguint el sender local senyalitzat com A10. A molts arbres veiem penjades caixes niu, que en un principi pensem que són per ocells, tot i que ens estranya perquè estan col·locades a molt poca alçada. Després de consultar un expert descobrim que són caixes niu indicades per esquirols.

10.800 m. Descendim per la serra per vàries ziga-zagues fins al petit camí que en direcció llevant abandona la pista principal i arribem a la font Vella de Can Catà. Seguint les indicacions, i endinsant-se a la vall ens acostem a la font Nova de Can Catà. Les dues fonts donen sensació de magnificència i romanticisme passat. La font Vella és un brollador que neix d'una paret d'obra on hi ha una fornícula amb una imatge ceràmica de Moisès, i al davant una petita bassa. A la imatge, el profeta apareix de petit surant dins una cistella pel riu Nil, en una representació de la història bíblica del nadó recollit del Nil per la filla del faraó egipci. A la part de sobre de la font hi ha un altre espai amb bancs i una taula rodona de pedra, amb un mur i una fornícula.

La font Nova de Can Catà és més espectacular que la Vella, situada en un pla amb una llarga taula i bancs de ciment per a trenta comensals. Enfront de la taula hi ha un petit amfiteatre, pels voltants del qual antigament hi circulava aigua formant petites cascades. El conjunt es complementa amb una misteriosa cova. Sembla ser que aquí es va celebrar, al 1912, el tercer casament de Leopoldo Gil Llopart, amo de Can Catà, que va voler complimentar el casori a la font, després de la mort de les seves dues primeres esposes en el part dels seus

Font Vella de Can Catà

fills. En aquest sentit, la misteriosa cova no seria res més que una nevera natural per guardar els aliments del convit.

Tot el Bosc Gran de Can Catà és ple d'arbres centenaris: pins, roures, alzines, plataners i inclús castanyers d'índies i teixos. Estem a la Reserva Natural de Can Catà, un bosc mediterrani de propietat privada de 70 hectàrees amb diversos arbres monumentals, imprescindible de visitar per poc que us interessi la natura. La reserva sols és oberta el primer i el tercer diumenge de cada mes.

12.200 m. Desfent el camí cap a nord arribem a Can Catà, just per on hem passat a l'inici de l'excursió. I ara toca continuar retornant fins a l'estació de tren de Cerdanyola.

JOAN CAMPRECIÓS I COLET: PATRIOTA I EXCURSIONISTA

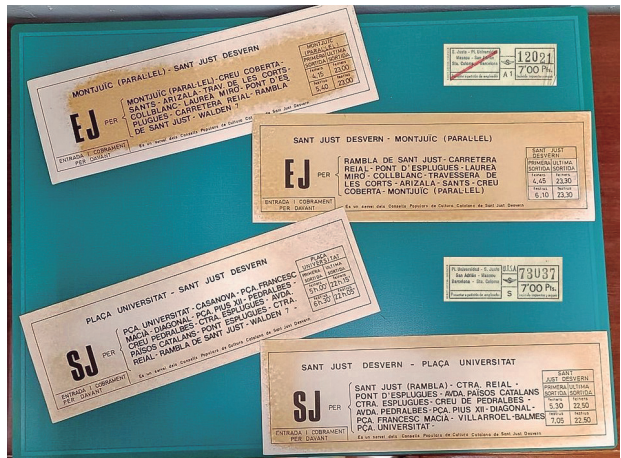
Francesc Riera Prenafeta

El passat 15 d'abril un correu de la SEAS ens informava de la mort d'en Joan. Han passat uns mesos i veig que la notícia ha estat assumida com una de tantes altres malaurades necrològiques de socis i familiars que de tant en tant publica la nostra entitat, però crec que en el cas d'en Joan Campreciós calia fer-ne quatre ratlles, si més no des del meu punt de vista com a persona que l'he tractat durant els anys anteriors a la malaltia que el va arraconar a l'obscurament social.

La meua relació amb en Joan començà l'any 1974 quan ell era l'encarregat del material de la SEAS, li llogàvem les tendes -de lona, amb terra i doble sostre, i pals de ferro galvanitzat que calia repartir entre quatre persones, els piolets, i fins i tot uns anacrònics esquíus. Al poc temps una nova fornada d'espeleòlegs del Grup Rats Penats (GERP) formada pels socis Pep Estrany, Carles Linares, Xavier Montón, i Francesc Riera, teníem les primeres disputes amb en Joan pel tema del lloguer de cordes i "electrons" -escales d'alumini i cable d'acer-, car ell opinava que s'havia de pagar un lloguer pel seu ús i a nosaltres ens havien dit que

seguretat específic per a la pràctica de l'espeleologia, dit material estava exempt de pagament. De totes maneres la relació sempre fou cordial com veurem tot seguit.

L'any 1975, a partir d'un Congrés de Cultura Catalana celebrat sota els auspicis del Col·legi d'Advocats de Barcelona, es crearen a nombroses poblacions els Consells Populars de Cultura Catalana i Sant Just Desvern en fou un dels municipis capdavanters en seguir la iniciativa i entre altres actuacions recordo que el febrer de 1981 m'encarregaren la retolació en català dels itineraris dels autobusos locals a Barcelona, aleshores coneguts per

Rètols en català de les línies de bus EJ i SJ.
Foto: Arxiu Històric Municipal de Sant Just Desvern.

les sigles EJ (a plaça Espanya) i SJ (a plaça Universitat), itineraris que constaven en castellà a cadascuna de les parades de bus d'ambdós trajectes. Un cop fetes còpies adhesives dels nous rètols, a la tarda-vespre amb en Joan començarem substituint tots els de les parades santjustenques i espluguines davant la curiositat d'algun dels conductors que ens preguntaven què era el que fèiem, i un cop donada la pertinent explicació, en general l'actuació era rebuda amb simpatia. Durant els dies següents i durant la nit, en Joan

Campreciós amb el seu vehicle acabaria fent el canvi d'etiquetes d'ambdues rutes fins al seu respectiu final a la capital barcelonina.

Així com l'entranyable Marcel·lí Camats, en Joan com a paleta, col·laborà en moltes ocasions en la senyalització d'itineraris de la SEAS, entre les quals voldria destacar la tasca duta a terme entre 1980 i el maig de 1981 en el marcatge del camí de Sant Just a Santa Creu d'Olorda, inclosa la col·locació dalt de la Peña del Moro de la magnífica Rosa dels Vents feta de ceràmica, obra dels artistes locals Xavier Modolell i Carme Malaret.

En Joan col·laborà en diverses ocasions amb el GERP, així per exemple el 23 de juny de 1982 i a iniciativa del col·lectiu "Focs de Sant Joan" -Tradicions i Costums- encapçalat a Sant Just per en Jordi Cortès, membres del GERP ens enfilàrem dalt la xemeneia de la SANSON per a desplegar una senyera i encendre-hi una foguera al capdamunt, ens acompanyava en Joan Campreciós.

Aquest mateix estiu, el dia 16 d'agost en Pepe i jo sortíem de viatge amb en Joan i el seu Renault 6, conduït per ell mateix. Després de visitar Venècia creuàrem l'antiga Iugoslàvia fins a arribar a Tesalònica, i des d'aquí un bon tomb per tota la Grècia continental, i tornada cap a casa

Una de les moltes capelletes en els vorals de les carreteres gregues. Foto de Francesc Riera.

*El Joan rapel·lant en un salt del riu Mascún.
Foto de Francesc Riera.*

a finals de mes, havent fet un total de 7.000 km i escaig. Anys després Joan viatjaria també amb altres companys del GERP a països com el Marroc o l'Equador.

A la tardor d'aquest mateix any 1982, la nit del dilluns 15 al dimarts 16 de novembre, emparats per la Llei antiterrorista, individus de la policia espanyola deteniien els companys Carles Benítez i Xavier Montón. Després de deu

dies d'incomunicació i d'interrogatoris sota tortura a la comissaria de Via Laietana de Barcelona foren traslladats a Madrid i emprisonats a Carabanchel. A Sant Just immediatament es creà una Comissió Cívica de Veïns per a exigir la llibertat dels detinguts, i una de les tasques que es portà a terme fou la divulgació pública de la situació mitjançant la creació de cartells i pancartes que es repartiren i enganxaren en molts indrets del municipi. Un dels més actius en aquesta comesa fou en Joan, que a més a més en realitzà un reportatge fotogràfic dels diferents pasquins i pancartes que es feren, reportatge que exposà públicament temps més tard. Fins al dia del seu alliberament l'any 1984, en Joan els anava a visitar periòdicament per a donar-los ànims.

L'estiu de 1986 membres del GERP que ja portàvem uns anys implicats en una nova modalitat esportiva anomenada *barranquisme*, realitzàrem el descens del riu Mascún dins els impressionants paratges de la Serra de Guara al

Prepirineu d'Osca; ens acompanyà també en aquesta ocasió en Joan.

Fins aquí aquesta petita recordança d'en Joan Campreciós, company que fou en més d'una aventura, i a qui sempre recordaré en la seva imatge d'excursionista clàssic: botes de muntanya, mitjons llargs de llana de color vermell, pantalons "rogetors" de pana fins als genolls, i camisa de franel·la de quadres vermells i negres.

ACTIVITATS DE LA SEAS DELS MESOS OCTUBRE I NOVEMBRE DE 2023

Secció Jove. Excursió al Carlit

07-08/10/2023 - Fantàstica ruta circular pels Pirineus francesos. Iniciem l'excursió al llac de La Bollosa on ens endinsem travessant els 11 llacs del Parc Natural Regional dels Pirineus Catalans. Un cop coronat el Carlit (2.921 m), el cim més alt de la Cerdanya francesa, vàrem descendir fins a l'Estany de Lanós on acamparem per passar la nit. L'endemà pujarem el pic de la Grava i començarem a baixar fins al llac de la Bollosa on va concloure la sortida, havent completat 26 quilòmetres i uns 1.300 metres de desnivell. Van participar-hi 8 joves.

Matinal. Balma Blava (Sant Llorenç del Munt)

08/10/2023 - Excursió circular amb inici i final a la Torre de l'Àngel, passant per can Robert, Morralet de la Mare de Déu, Balma Blava, can Pèlacs i Torre de l'Àngel, amb 19 excursionistes.

Cicle "El fet militar en la història de Catalunya" i excursió de La Tallada de l'Empordà a Empúries
20/10/2023 - Conferència "Empúries i la seva significació històrica" a càrrec de Jordina Sales Carbo-nell, a la sala Piquet amb una bona assistència.

22/10/2023 - L'excursió llarga s'inicià a la Tallada d'Empordà passant per Garrigoles, el puig del Segalar (177 m), Viladamat, Cinc Claus i acabà a Empúries, amb un recorregut de 16 km i un desnivell acumulat de 200 m. L'excursió curta fou una circular des de la Tallada passant per Garrigoles i el puig del Segalar, amb un recorregut d'11 km i 200 de desnivell. Aquest Cicle ha estrenat la modalitat Cultural, la qual fa una visita cultural sense excursió, en aquest cas van fer una visita guiada a Empúries. L'assistència fou de 39 persones.

Secció Infantil. Excursió al Montseny

22/10/2023 - Vàrem fer la ruta de l'avió del Montseny, Santa Fe, empedrat de Morou, Santa Fe. Sortida amb les famílies, vam ser unes 50 persones.

Matinal. Vall de Sant Marçal (Montseny)

05/11/2023 - Excursió circular amb inici i final a la Font de les Nàiades, passant per les Illes, font Bona, Sant Marçal, el Puig, can Terrers, la Tordera i retorn a la font de les Nàiades, amb 18 assistents.

Cicle "El fet militar en la història de Catalunya" i excursió a les Torres de Fals (Bages)

10/11/2023 - Conferència "Feudalisme i castells" a càrrec de Maria Soler Sala, a la sala Piquet amb una bona assistència.

12/11/2023 - L'excursió llarga començà a Sant Joan de Vilatorrada pel GR-3 remuntant la Costa del Collbaix i seguint-lo fins al pla dels Manresans acabant a les Torres de Fals. Recorregut de 15 km amb un desnivell de +531 i -434 m. Els de la curta van anar des de Rajadell fins a les Torres de Fals amb recorregut de 9 km i un desnivell de +242 i -214. La Cultural van fer una visita guiada a Rajadell. L'assistència fou de 39 persones.

Secció Jove. Excursió Sant Just Desvern - Montserrat

18/11/2023 - Sortida clàssica fins al monestir de Montserrat sortint des de Sant Just Desvern. Iniciem la ruta a les 4.30 h del matí en direcció a Sant Feliu de Llobregat, resseguim el riu Llobregat fins al pont del Diable de Martorell. A partir d'aquí la ruta passa per zones més urbanes, Abrera, Esparreguera i Collbató, des d'on fem l'ascensió fins al monestir. Ruta exigent per la distància (45 km) però que aconseguim fer amb menys temps del previst (arribem a les 16:30), cosa que ens permet anar a visitar la Moreneta. Van participar-hi 12 joves.

Secció Infantil. Excursió a Montserrat

26/11/2023 - Vàrem pujar amb l'aeri fins al monestir de Montserrat, on vam començar l'excursió fins a Sant Jeroni amb tornada per Sant Joan. Van haver-hi dues modalitats: una amb 4 monitors i uns 9 nens i l'altra amb famílies, unes 21 persones.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 6 de novembre de 2023

Altes: cap

Baixes: Xavier Monje (1225), Josep Lluís Soucheiron (1060) i Anna Llabrés (1061)

— Es comenta l'interès de la Junta de l'Ateneu en l'aplicació de base de dades de l'empresa PlayOff que utilitzem per part de la SEAS per entrar les llicències federatives dels nostres socis a la Federació. Per aquest motiu, s'ha mantingut una reunió amb PlayOff per veure les possibilitats que pot tenir per a l'Ateneu amb la finalitat d'integrar en una única base de dades totes les bases de les seccions.

— El Martí s'ha incorporat a la comissió de la Mitja Desvern pel tema de la possible participació d'estudiants en relació al Projecte de Servei Comunitari per a l'alumnat de Secundària Obligatòria com un instrument per desenvolupar la competència social i ciutadana.

— La propera excursió de la Secció Infantil del 26 de novembre serà la darrera en què hi participen membres de la Secció Jove en qualitat de monitors tal com es va acordar a l'inici d'aquest any.

— S'ha decidit que la data de la propera Mitja Desvern sigui el 27 d'abril i, com a novetat per ser el 5è aniversari, el Marc ens informa que es farà a la tarda amb algun acte al final que està en fase d'estudi.

— Amb data 24 d'octubre hem rebut la resposta de l'Ajuntament al nostre requeriment sobre el mal estat de la Balconada Fulgenci Baños de can Ginestar, i allà ens diu que "ha constatat el seu deteriorament i estan treballant amb la se-

nyalística del patrimoni que es troba en pitjor estat". Pensem que això pot anar per llarg!

Reunió de l'11 de desembre de 2023

Altes: cap

Baixes: Mireia Giralt (1120)

— Les llicències temporals per al 2024 han passat de 4,50 € a 5,70 € i només se'n podran fer 5 anualment.

— Es confirma que un noi de 4t d'ESO del col·legi Madre Sacramento participarà en l'organització de la Mitja Desvern formant part del projecte "Aprentatge i Servei" endegat des de l'Ajuntament amb les entitats del poble.

— Havent rebut per separat sol·licituds perquè la SEAS s'adhereixi a demanar la Creu de Sant Jordi per a Jordi Pons i per a Josep Manuel Anglada, es confirma que ambdues s'han firmat i enviat. Ens queda una mala sensació sobre com s'ha conduït aquest tema sense contemplar la possibilitat d'una candidatura conjunta, tot i que podria ser que finalment no fos possible ja que la Creu de Sant Jordi es dona a títol personal.

— La Secció Infantil replantejarà les seves activitats per al 2024 amb una sèrie de canvis consistents en dues sortides amb famílies i una amb monitors per a cada trimestre. Amb el canvi hi haurà cinc monitors que seguiran essent de la Secció Jove.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 91. No. 370

Taula de redacció — Leoncí Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Leoncí Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — [B...] gràfic

ÍNDEX

Portada — Cim del Carlit

02 — Calendari

03 — Octubre al Carlit (2.921 m), els apunts de la secció jove, per Adrià Esteban

07 — La vall de Sant Iscle de les Feixes, per Òscar Farrerons

11 — Joan Campreciós i Colet: Patriota i excursionista, per Francesc Riera

14 — Activitats de la SEAS dels mesos d'octubre i novembre de 2023

15 — Informació de la SEAS

Restolines al Garraf el 15 de desembre del 2013. Deu anys després, la comissió restolinai-re de la SEAS continua dinamitzant la tradicional cantada de nades de la sortida del desembre del cicle temàtic.

*Per molts anys!
Fotos de Jordi Gironès.*

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.370 Gener/Febrer